

מתקנים מדבש

לזכרון אברהם

יש ללמוד תורה אפילו כשיש יצר הרע

ויהי מקץ שנתיים ימים: היצר הרע נקרא 'מקץ' מלשון קץ שם לחושך, 'שנתיים' מלשון שונה הלכות, וזה מרמז הפסוק 'ויהי' יכול להיות ביחד עם 'מקץ' ואעפ"כ 'שנתיים ימים' יהיה עוסק ושונה בתורה כל ימיו. (בוצינא דנהורא)

ראית פני הצדיק – השפעת אור הקדושה

וישא משאת מואת פניו: לכאורה מהו הלשון 'משאת' ונראה בדרך רמז דהנה ידוע להתחבר עצמו אצל הצדיק דהעיקר הוא ע"י ראית פניו של הצדיק, זה מביא קדושה גדולה אצל האדם, וכל עוד שהאדם מחובר יותר אל הצדיק מתקדש ביותר ומושך הצדיק עליו יותר קדושה, והנה כשישבו השבטים אצל יוסף שהיה בחינת צדיק יסוד עולם משך עליהם אור גדול ע"י שהסתכלו בו, וזה פירוש הפסוק 'וישא משאת' לשון אור 'מואת פניו' אליהם ו'משאת' מלשון המשנה "אין משיאין משאות" ומשך משאת אור פניו אליהם. (מאור ושמש סוף פרשתין)

יוסף הצדיק היה מסתיר את מעשיו

צפנת פענח ופרש"י מגלה הצפונות: אם כן היה צריך להיקרא "פענח צפנת"? ברם, יוסף זכה למדרגה עליונה זו של גילוי צפונות, על שום שהיה מפליג מאוד בצניעות ומסתיר את צדקותו מעיני הבריות. וזהו פירוש העניין: 'צפנת' משום שהיה מוצפן ומצניע עצמו, 'פענח' זכה למדרגה זו של גילוי צפונות. (שפת אמת)

יוסף נצטער בצערו יעקב אביו

כי נשני אלקים את כל עמלי ואת כל בית אבי: כל זמן שהיה יוסף במצרים, היה יעקב שרוי בצער, ועצם דבר זה שאביו מצטער בגללו, גרם צער ליוסף, אבל עכשיו, משנעשה משנה למלך, נתמעט צערו של יעקב, לפי שראה 'כי יש שבר במצרים' ששברו, כלומר תקוותו, היא במצרים (רש"י פסוק מ"ב א') וממילא נתמעט גם צערו של יוסף. וזהו שאמר יוסף 'כי נשני אלוקים את כל עמלי' שהקל מעלי את עמלי, ומתוך כך 'ואת כל בית אבי' צער זה שנצטערת על שום צערו של אבא, הוקל גם הוא. (לקוטי מגדים)

בשמים נחשבים שנים רק המלאים בתורה ומצוות

ויהי מקץ: כאשר מוגיע קיצו של אדם עליו ליתן דין וחשבון בעולם העליון, אזי 'שנתיים ימים' שנים הרבה נחשבות לימים מספר, כי מובאים בחשבון רק הימים שבהם עשה ופעל משהו בתורה, בתפילה וביהדות, וממילא 'ופרעה' מתגלה (מלשון פרעה אהרן), כי 'חולם' שכל החיים עלי אדמות לא היו אלא חלום... (הרה"ק מהר"א מקאליב ז"ע)

ענייני חנוכה

רמז בפרשה על חנוכה

הרה"ק ר' פינחס מקאריץ זצוק"ל ביאר מה שכתבו בעלי המסורה את מספר מילות הפרשה, אלפיים עשרים וחמשה דלא כבשאר הפרשיות, משום שהוא רמז לחנוכה, חנוכה-שמונה ימים, ושמונה פעמים נר עולה אלפיים ועוד כ"ה הוא רמז על כ"ה כסלו. (עפ"י אמירה יפה)

השם חנוכה חינוך ישראל באהבתו יתברך אותם

הרה"ק ר' מנחם מענדל מקאצק ז"ע אמר על גודל הנס בחנוכה, שעיקר כוונת היוונים היתה להשכיחם תורתם, שהיו אומרים כתבו על קרן השור שאין לכם חלק באלוקי ישראל, וסברו ישראל שבאמת אין הקב"ה חפץ במעשיהם ח", ולכן המציא להם הקב"ה פך שמן טהור שיהיו יכולים לקיים מצות המנורה, כמו חנוך לנער אע"פ שהיא פטור, אך כדי לחנכו לקיים המצוות שיהיה רגיל כשיהיה בר חיובא, ומזה ידעו ישראל, שגם בשעה שהם חייבים במצוות עבודתם חביבה אצל המקום והשם חפץ במעשיהם. (אמת ואמונה)

הנס נגרם ע"י חביבות המצוות

סיבת ההדלקה ביום הראשון, שכל הנס שנשאר שמן היה רק על ידי שביום הראשון קיימו הדלקת המנורה בלב שלם ובחשקות, וכן אומרים בסדר על הנסים שכל נצחון המלחמה היה לזכות להדלקת נרות בחצרות קדש, שעיקר שמחתם בניצוח המלחמה היה לקיים מצות השם, וכאשר ראה הקב"ה את חביבות המצוה עשה להם נס. (שפת אמת)

"הלכתא לשבתא"

אין לסמוך על הנכתב כאן להלכה למעשה ובכל מקרה יש לשאול שאלת רב, והדברים לא נכתבו אלא לעורר לב המעיין. כתב בשו"ע סי' רנ"ז ס"א אין טומנים בשבת אפילו בדבר שאין מוסיף הבל ובמשנ"ב סק"א דשמא ימצא אז קדירתו צוננת וירתיחנה ואם הטמין בדבר המוסיף הבל התבשיל אסור אפילו בדיעבד.

● הטמין בשבת בדבר שאין מוסיף הבל אע"ג דעביד איסורא, מכ"כ היות ואין שינוי בתבשיל שנשאר בחמימותו כמקודם וכל מה שגורם ההטמנה הוא שלא יתקרה התבשיל, אזי לא נקרא שנהנה ממעשה שבת ולא נאסר התבשיל.

● אמנם כפי שהדין מער"ש שצריך לסלק התבשיל מהשהיה כתב בחוט שני (ח"ב פכ"ח סק"א) שגם בהטמין בשבת יש חובה להסיר מההטמנה בהקדם, אמנם בקובץ תשובות (ח"ג סי' מ"ב) מהגר"ש אלישיב זצ"ל מובא שאין חובה לסלק מההטמנה אם כבר הטמים שכל האיסור הוא שמא ירתיח ואם כבר הטמין אין לחשוש. ועיין עוד בזה בספר פסק"ת

קו הגעשמאק

חיווק, ואמונה

מתעדכן בתדירות

גבוהה עם דרשות,

סיפורים, וניגונים

077-3249316

לע"נ

הילד יניק וחכים

אברהם דוד חי ז"ל

בן יבלחט"א

יקותיאל יהודה

נלב"ע י"ב תמוז

תשפ"ד

ת.נ.צ.ב.ה.

נא להתפלל

לרפואת

זקני הרה"ג

יצחק בן צילה

שליט"א

לרפ"ש

בתושח"י

לע"נ

איש החסד והחינוך

הרה"ח ר' חיים

שרגא פאווייל ב"ר

מיכאל שר זצ"ל

נלב"ע ז' אייר תשע"ב

ת.נ.צ.ב.ה.

העלון מוקדש

לזכות רפאל

בן הדר

להצלחה בכל

העניינים

ברוחניות

וגשמיות

העלון מוקדש

לזכות

אורן בן פרח

ודליה בת פרח

להצלחה בכל

העניינים

ברוחניות

וגשמיות

העלון מוקדש לזכות

רבי אריה חיים בן

סלימה שולמית

שיח' ובני ביתו

להצלחה וסייעתא

דשמיא בכל העניינים

ברכת שהחיינו

הגיע השעה שמונה וחצי וכל החסידים הגיעו לאדמו"ר, לקח הרבי את הנר ובירך שלש ברכות, והדליק את הנרות. ומיד כשסיים הסתכל על הנרות ופניו לא זזו מהם עשר דקות... רבע שעה... חצי שעה... מנסים לדבר איתו החסידים, והרבי לא עונה להם.

עברה שעה ומשפחתו הגיעו לברכו בברכת א פריילעכן חנוכה, והוא לא עונה להם. כולם נבהלו שהרבי לא מגיב. קם אחד מהחסידים ואמר שיש לו עצה. כל שנה הרבי מחלק מעות חנוכה, לכן כל אחד יבקש מהרבי את הכסף. וכך היה ביקש אחד החסידים מעות חנוכה, והרבי סימן בידי שיקח את המטבעות ויחלק לכולם ולא דיבר שום מילה, והמשיך להסתכל על הנרות. עבר כל הלילה והאדמו"ר מסתכל על הנרות עד עלות השחר.

נטל ידיו והתפלל תפילת שחרית והלל ומיד אח"כ חזר להביט בנרות בלי שום הפסק של דיבור. בשעה עשר בבוקר נצחו אראלים את המצוקים והרבי עלה בסערה השמימה.

החסידים לא הבינו כמה דברים, למה האדמו"ר אמר את הנרות הללו ומעוז צור קודם הדלקת נרות חנוכה, למה לא דיבר איתם כלום...

היתה הלוויה ענקית בירושלים. ואחרי ההלוויה נדלק להם נורה. האדמו"ר תמיד סיפר להם שבעל ספר "טל חיים" היה מלאך אלוקים תלמיד חכם גדול. ושאל את חסידיו, כל הזמן האדם מכין את עצמו לעולם הבא, ומקדש את עצמו, למה ביום שמגיע הפטירה שלו אינו מברך שהחיינו, כל הזמן חיכיתי לזה להגיע לעולם הבא ואינו זוכה לומר שהחיינו.

אמר להם הרבי, יש לי עצה מה לעשות. הגיע יום חנוכה ברך את שלושת הברכות להדליק, שעשה ניסים, ושהחיינו. ולכן כדי שלא יהיה הפסק בין שהחיינו לפטירתו אמר את הנרות הללו ומעוז צור לפני ההדלקה ואחר ברכת שהחיינו לא דיבר שום מילה כדי להסמך את ברכת שהחיינו לפטירתו מן העולם.

זכותם תגן עלינו אמן כן יהי רצון.

מסופר על האדמו"ר מטולנא שהיה מלאך אלוקים. היה אומר לחסידיו שכל צדיק יש שורש נשמה מאיזה חג מסוים. לדוגמא הרה"ק רבי לוי יצחק מברדיצב זיע"א שורש נשמתו היתה מחג הסוכות, ולכן עסק תדיר בלימוד מסכת סוכה וכל הזמן היה מהדר את הסוכה שלו.

שאלו אותו חסידיו מאיזה שורש חג הרבי. אמר להם אני מדרבנן מחג החנוכה. והיה ידוע שככל שהיה מתקרבים יומין דחנוכה היו פניו משתנות, והיה ממתין ומצפה מתי יגיע זמן הדלקת נרות חנוכה.

במוצאי שבתות נהג הוא לערוך סעודות מלווה מלכה, והיו באים אליו אלפים לשולחננו הטהור. והיה מברך את המגיעים אליו, מוצאי שבת אחת חמישה ימים קודם חג החנוכה הוא בירך את כולם בשמחה ובהתלהבות וחמימות ולא הבינו מה קרה ואמרו מסתמא זה עקב יומין דחנוכה הקרבים ובאים, לכן הוא מברך בהלהבות.

אמנם כשהתקרב חג החנוכה חלה האדמו"ר בחולי קשה ולקחו אותו לבית החולים, חסידיו היו צמודים אליו ומתחלפים במשמרות, ומתפללים עליו מפני מצבו שהיה קשה.

בערב חג החנוכה שאלו אחד מחסידיו, האם להביא את החנוכייה של הרבי מהבית שמחר הרבי יוכל להדליק כהרגל הרבי בשמונה וחצי. הרבי נענע בראשו ושמח שבעז"ה יוכל להדליק את המנורה עם נרות החנוכה.

יצא החסיד לביתו של הרבי, לקח את החנוכייה של האדמו"ר והטביל אותו כדרכו של הרבי הייתה, והביא לו את החנוכייה. וכשהביא לו אותה ראה שכל החסידים מתלחשים. שאל אותם החסיד, מה קרה. אמרו לו, איננו יודעים כל הזמן האדמו"ר מביא את החנוכייה ואח"כ אומר הנרות הללו ומעוז צור ישועתי. ועכשיו האדמו"ר אמר אותם לפני הדלקת נרות. לקח החסיד את החנוכייה והודיע לרבי שהביא אותה ושהרבי יכול להדליק נרות חנוכייה.

חידת השבוע
א. ראייה שאינה ראייה,
ב. שמיעה שאינה שמיעה
תשובות ניתן להעביר
ליו"ר המערכת
הבה"ח יקותיאל
יהודה הלוי גרוס
הי"ו

פרנס הגליון ידידינו
הרה"ח ר' אלחנן שלמה
זלמן פולק הי"ו לרגל שמחת
אירוסין הבן החתן חיים משה
הי"ו וברכת מול טוב לאביו
הרב ישראל פולק שליט"א
יו"ר מורה לצמא
יה"ר שהזיווג יעלה יפה לבנין
עדי עד

הגליון נדבת
הרה"ח ר' עזריאל
רייכמן הי"ו לרגל
שמחת נישואין
הבת הכלה תחי'
עב"ג החתן שאול
יחזקאל לנגסאם
הי"ו
יה"ר שיוכו לבנות
בית נאמן בישראל

מול טוב לידידי
הרה"ח ר' אלחנן
שלמה זלמן
פולק הי"ו לרגל
שמחת אירוסין
הבן החתן חיים
משה הי"ו
מאחל ידידיך
יחזקאל
שולדינר הי"ו

לע"ג
איש
החסד
ר' מנחם
מענדל בן
יבלחט"א
ר' בן ציון
גבריאל
ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

העלון
מוקדש
לע"ג האיש
החשוב
בעלת החסד
הדגולה
מרת חיה
קראו בת
אלקה
ת.נ.צ.ב.ה.

קוראים נכבדים
נהנתם, החכמתם?
להוי ידוע כי הוצאות
ההדפסה עולים ממון רב, נא
טלו חלק בהפצת העלון
הנכבד הזה, קחו חלק
בהפצת תורה ויראת שמים
ותוכו לכל הברכות האמורות
בתורה, לתרומות ולענייני
הגליון בטל' 054-8559959